

Sygn. akt II KZ 31/13

POSTANOWIENIE

Dnia 22 sierpnia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Michał Laskowski

w sprawie **S. Ü.**

skazanego z art. 193 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 22 sierpnia 2013 r.,

zażalenia skazanego na postanowienie Sądu Okręgowego w Ł. z dnia 21 czerwca 2013 r., o odmowie przywrócenia terminu do złożenia wniosku o sporządzenie i doręczenie odpisu wyroku z uzasadnieniem

p o s t a n o w i ł:

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy, wyrokiem z dnia 25 marca 2013 r., po rozpoznaniu apelacji pełnomocnika obrońcy utrzymał w mocy zaskarżony wyrok Sądu Rejonowego w P. z dnia 23 października 2012 r., przy czym uznał apelację za oczywiście bezzasadną. Zarówno oskarżony, jak i jego obrońca z urzędu byli obecni na rozprawie apelacyjnej. Oskarżony, który jest obywatelem Turcji wysłuchał ogłoszenia wyroku i pouczenia o trybie i terminie wniesienia kasacji. Oskarżony oświadczył w toku rozprawy, że rozumie język polski. Tłumacz języka tureckiego nie stawił się, ale oskarżony wyraził zgodę na prowadzenie rozprawy apelacyjnej pod jego nieobecność. Oświadczył także, że zrozumiał treść pouczeń. Po upływie terminu skazany złożył wniosek o przywrócenie terminu do wystąpienia z wnioskiem o przesłanie mu wyroku wraz z uzasadnieniem.

Zaskarżonym postanowieniem odmówiono przywrócenia terminu do złożenia wniosku.

Zażalenie na powyższe postanowienie wniósł skazany podnosząc, że nie mógł dokonać w czynności w terminie ponieważ nie zrozumiał pouczenia, nie miał obrońcy i nie było go stać na ustanowienie obrońcy, ani na przyjazd do Ł.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie nie jest zasadne. Skazany korzystał w toku postępowania z pomocy obrońcy ustanowionego z urzędu. Bez trudu mógł domagać się od niego złożenia stosowanego wniosku, mógł to również uczynić sam za pośrednictwem poczty, mógł wreszcie, osobiście w dniu rozprawy lub telefonicznie, uzyskać w sądzie wszelkie informacje dotyczące terminu do złożenia przedmiotowego wniosku. Przebieg postępowania i pisma autorstwa skazanego wskazują na to, że włada on językiem polskim w stopniu, który jest wystarczający dla dokonania tych czynności. Sam to zresztą oświadczył w toku rozprawy apelacyjnej. W tym stanie rzeczy argumentacja zawarta w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia jest przekonująca. Przywrócenie terminu uzasadnione być może zaistnieniem okoliczności, które obiektywnie uniemożliwiały dotrzymanie terminu i były niezależne od strony, która zabiega o przywrócenie. Nawet niezrozumienie pouczenia, a następnie brak aktywności przez szereg dni nie należą do takich okoliczności i do tego samego wniosku należałoby dojść także w odniesieniu do osoby, dla której język polski jest językiem ojczystym.

W tym stanie rzeczy zaskarżone postanowienie jest zasadne i należało orzec o utrzymaniu go w mocy.